

REPORTERI "NOVOSTI" U "RUDNIKU" "Srećno" im donelo sreću za narednu deceniju(FOTO)

Rudnik čami zaboravljen? Država pleni čak i rudnik

Reporteri "Novosti" u rudniku na istoimenoj planini, u kom su geolozi otkrili rudu sa višestruko jačom snagom

LEPA vest iz Srbije. U rudniku olova i cinka "Rudnik", na istoimenoj planini, s koje se vidi ceo rudničko-takovski kraj, pre nekoliko dana ovdašnji geolozi otkrili su rudu višestruko "jaču" od dosadašnje. Istraživanje je potvrđeno: ruda ima pet odsto olova, šest odsto cinka i 40 grama srebra. Suočavamo se sa pređašnjim parametrima: 1,70 odsto olova, 1,40 cinka, 0,20 bakra, i šest grama srebra.

Rudarski pozdrav "Srećno", posrećio se ovdašnjim rudarima. I ne samo njima. Ovo, najnovije istraživanje je i nova nada, ne samo za rudnik, nego i za Gornji Milanovac, u čijem se katastru knjiži, već i za Ljig i Čačak, odakle dolaze rudari. Za porodice 448 kamarata, kojima je u narednoj deceniji, a moguće je i više, obezbeđena budućnost. Ovo je lepa vest i za celu Srbiju.

Izveštači "Novosti" prvi su kojima se, zaista, posrećilo da o ovome izveste i prenesu radost na licima ljudi koju im je darovalo zemljino grotlo. Ali, ne samo ono. Mnogo je truda uloženo, stručnog znanja, čudesne posvećenosti rudniku - životu, do trenutka kada je bilo sasvim izvesno da je novo nalazište njihova nova nada.

Aco Ilić, generalni direktor rudnika, Zoran Nedeljkić, izvršni direktor, Ljilja Obrenović, upravnik laboratorije - na ovu vest dočekali su nas ipak sa distancom od hvalospeva. Sa mirnoćom, kao da je svaki dan, ovde u rudniku, isti. **A**, nije.

- U istraživanje je uloženo pola miliona evra, istraživalo se tokom prethodna četiri meseca - govori nam Aco Ilić. - Isplatilo se, višestruko, jer se potvrdilo da rudnik ima perspektivu. **I**, mi, naravno, na ovome nećemo stati.

Aco Ilić

Ovo troje ljudi, zajedno, knjiže u rudniku više decenija staža. I više, od više decenija. Stasavali su na porodičnoj tradiciji rudara. Čuvaju uspomene: fotografije, stare karbitne lampe kojih više nema. **I**, dobro je da ih nema. Dedovi njihovi, očevi, ujaci i stričevi, kao i familija ovdašnjih rudara, nekada su pijucima i lopatama probijali tunele. Zarađivali hleb, crnim ispod nokta.

Preturili su ovi ljudi, sa svojim kamaratima, najteže trenutke rudnika. Sankcije, nemar i zaborav onih u čijim su rukama bili i hleb i pogača. Suočili se, potom, sa Damoklovim mačem prvih privatizacija. Pamte poglede rudara koji su odlazili u nadnicu, suočeni sa beznađem, pre deceniju i više. Ne zaboravljaju slike kada su se krunili stubovi rudarskih kuća u kojima se nekad radovalo prvom danu u mesecu.

Vraćamo vreme, 23. septembar 2004. godine. Privatizaciona matica melje u Srbiji. U rudniku ostalo 195 ljudi. **I**, dugovi do neba. Neisplaćene plate, nepovezani staž, zastarela mehanizacija, banke pritisle sa hipotekama, blokirani račun duže od godine... To su neslućene, gotovo nebeske cifre.

Viziju je, ipak, imalo preduzeće "Kontago **DOO**" iz Beograda. Kupilo je rudnik, vlasništvo 70 odsto kapitala. Bila je to prva privatizacija rudnika obojenih metala u Srbiji, a ispostaviće se da je bila premija za ovdašnje kamarate i njihove porodice.

Vreme sadašnje, slušamo priču dece nekadašnjih rudara, nagrađenih strpljenjem. Gledamo u lica rudara. Čudesna je veza rudnika i rudara. To je: ili voliš, ili ne voliš - kako je nekad bilo. A danas, za svakog ko ne bira posao, lična i porodična egzistencija.

Rudnik ima 448 zaposlenih, prosek neto plate 55.000 (bruto je oko 99.000). Samo za bezbednost na radu tokom ovih 13 godina, vlasnik je uložio 68 miliona dinara. Obnovljena je mehanizacija,

uloženo u najsavremeniju laboratoriju sa 15 zaposlenih, vredna pomoć darovana je lokalnoj zajednici, i svuda upućena gde je potrebno, ali bez pompe. Radnici su osigurani 24 sata, sa **VMA rudnik** ima ugovor o zbrinjavanju, stipendira studente Rudarsko-geološkog fakulteta. Uz sve to, svaki radnik **rudnika** ima benefite za praznik, po dvanaest hiljada za Božić, Vaskrs i Novu godinu. Radnice za Dan žena - trodnevni boravak na zlatiborskom Olimpu. Pomoć se upućuje svuda gde je potrebno, ali se to ne publikuje. Ovde se radi, zarađuje i ćuti, čak i kada stigne međunarodno priznanje Evropske agencije za bezbednost i zdravlje na radu.

U **rudniku**, pre dva dana, po podne, koji sat pre lepe vesti iz Srbije. Traje prozivka druge smene. Prethodio je ručak na kašiku: pasulj, kupus salata, hleb. U menzi nas pozivaju na ručak. Rudari, potom, nose suvi obrok u jame. I za reportere je obavezna rudarska odeća, lampa, i u džepu, za nas posebno potpisana izjava: ulazite na svoj rizik. Dugi su jamski hodnici. Više desetina kilometara pod zemljom. Mi, skraćenom maršrutom pratimo nadzornika Nebojšu Jeremića. Na usputnoj stanici ostavljamo njegovog pomoćnika Nemanju Hrnjakovića. On je potomak rudarske porodice koja u ovom **rudniku** knjiži gotovo četiri veka. Pradedu Nemanjin, upisan je pod rednim brojem jedan, 21. decembra 1948. godine.

Ko će sve da pohvata ove hodnike. Ove mašine. To je pravo ludilo od tehnike. Od tunela, sitki i ko zna kako još rudari zovu ove svoje vratolomne maršrute i mašinerije. Čitave stranice bi bile potrebne da ispišemo šta se dešava samo u jednoj smeni. I tu priliku, ostavljamo za drugi dan. Zaustavljamo se, ipak, u jednom delu jame, jama se zove "Zet" (ko voli zeta, Bog mu dao dobro, a tašte ih i hvale i kude) ovde je moćna mašina koja u mesta gde je otkrivena plodonosna ruda, ubacuje eksploziv. Nema ovde lopate, nema rudarskog pijuka, veliko je to razočaranje za našeg foto-reportera.

MLADOST

SVE je više mladih koji u **rudniku** vide svoju i budućnost svoje porodice. Vladan Pavlović, tri meseca u **rudniku**, pomoćnik je rudara, otac troje dece, kaže da će izdržati, jer je ovaj **rudnik** nada. Branko Raković, selo Nevade, tek je mesec dana, i čeka prvu platu.

- Nema posla, i nema biranja - govori nam Srećko Jeremić sa **Rudnika**. - A ja sam posebno vezan za ovo mesto, ovde mi je ujak rudar bio.

Srećko Jeremić

SVEČANOST DANA RUDARA

POČETKOM avgusta, kada se obeležavao Dan rudara, ovde na **Rudniku**, okupilo se više od 3.000 ljudi. Među njima rudari - penzioneri, njihova deca i unuci.

Aco Ilić, generalni direktor **rudnika**, kaže nam da je, prema evidenciji Sindikata, protekle godine podeljeno više od stotinu novogodišnjih paketića. Da bi nam predočio tačan broj, posle kratkog telefonskog poziva, rekao nam je:

- Zaposleni u **rudniku** imaju 160 dece do jedanaest godina. Eto, i to je naša budućnost.

PROČITAJTE JOŠ: